

”Legea ne-a fost un îndrumător”

19

Din Slavă în Slavă

Formarea de caractere este cea mai importantă lucrare încredințată vreodată făpturilor omenești. În ora ce urmează, vom explora atât privilegiul cât și responsabilitatea noastră de a ne forma caracterele după cel al lui Hristos. Alăturați-vă nouă acum pentru acest timp puternic de schimbare personală, în timp ce pastorul Stephen Wallace ne duce ”Din slavă în slavă.”

Salutări, dragilor. Mulțumesc, mulțumesc că v-ați întors. Ați avut o cină de părtășie plăcută? {Amin} Nu v-a plăcut prea mult, nu-i așa? Sper că nu. Vom ști dacă ați făcut-o sau nu. Cum vom ști asta? Cei dintre voi care au mâncat prea mult la masa de părtășie o să adoarmă. {Asta nu se va întâmpla; Azi nu am mâncat desert.} Bine, bine.

Îl laud pe Domnul pentru privilegiul de a studia în aceste ore de Sabat, Cuvântul Său și nu orice subiect, ci cea mai importantă lucrare încredințată vreodată făpturilor omenești. Nu mă pot gândi la o modalitate mai bună de a petrece Sabatul decât în studiul Cuvântului Său. Amin? Ce bucurie; ce privilegiu. Și vă mulțumesc că mi-ați acordat privilegiul de a participa la acest studiu împreună cu voi. Dar vreau să vă recunosc că nu sunt la înălțimea sarcinii, decât printr-un miracol al harului. Am nevoie de harul acela. Și sper să recunoașteți că aveți nevoie și de har, pentru a vă putea relaționa corect și a înțelege și a aprecia adevărul Cuvântului lui Dumnezeu. Recunoști asta? **Lucrurile spirituale se discern numai spiritual. {1 Cor 2:14}** Și avem de-a face cu câteva adevăruri provocatoare, dragilor.

Mai am câteva lucruri de împărtășit care probabil nu te vor face atât de fericit. Dar trebuie să risc să te jignesc, nu pentru că vreau, ci pentru că de dragul lui Hristos, trebuie să te încurajez, cu tărie, să te uiți sincer și obiectiv la propriile inimi, pentru a vedea dacă ai putea fi într-o condiție laodiceană: auto-amăgit, crezând că ești **bogat și te-ai îmbogățit, dar cu adevărat ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol ... călduț. {Apoc 3:17}** Vă rog să știți că nu vreau să judec pe nimeni de ipocrizie. Dar știu că Martorul Adevărat judecă întotdeauna corect. Și, evident, există printre noi atât de multă ipocrizie în această biserică laodiceană din timpul sfârșitului, încât este caracteristica noastră de identificare. Așadar, dragilor, cred că, în lumina acestui fapt, ar fi înțelept să ne examinăm pe noi înșine - sincer, obiectiv - și să vedem dacă suntem cu adevărat în credință. Amin?

Punem lumina legii lui Dumnezeu asupra inimilor noastre. Și asta nu este niciodată o experiență plăcută pentru că am putea fi forțați să recunoaștem unele lucruri pe care le-am negat de mult timp. Dar mai bine să le recunoaștem acum, când putem face ceva în acest sens. Amin? Dacă există vreo ipocrizie care trebuie descoperită, Dumnezeu să ne ajute să o descoperim acum. Amin? Nu vreau să continui în auto-înșelăciune până când o să fie prea târziu. Tu? Până când trebuie să auzim acel verdict teribil și să fim șocați: **”Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege.”{Mat 7:23}** Dumnezeu să ne ajute să găsim tot ce trebuie găsit acum, cât mai este timp. Amin? Și vă mulțumim că sunteți dispuși să vă întoarceți și să vă cercetați inima în timp ce noi, sub influența Duhului Sfânt, studiem împreună Cuvântul lui Dumnezeu. Și asta este influența pe care vreau să o invitați personal în inimile voastre chiar acum. Și, în timp ce vă rugați pentru revărsarea Duhului Sfânt pe inima și mintea voastră, vă rog să vă amintiți de fratele vostru. Am nevoie de rugăciune. Și eu, mai ales eu, am nevoie de ungerea și revărsarea Duhului lui Dumnezeu. Hai să petrecem câteva clipe în genunchi... așa cum ne-am obișnuit.

Tată, în liniștea din această după-amiază de Sabat, îți mulțumesc pentru privilegiul pe care îl avem de a ne aduna încă o dată pentru a sărbători Pâinea Vieții. Dar Părinte, înainte de a continua această masă, alegem să luăm în seamă ciocănitul la ușa inimii noastre. Alegem să ne ridicăm de la masă și să deschidem ușa și să vă invităm în persoana Duhului vostru să intrați și să cinați cu noi. Te rog Doamne, prin puterea Duhului Tău Sfânt dă-ne acea foamete și sete și îți mulțumesc că ai făcut asta. Însăși prezența acestor frați și surori dragi este o dovadă că ai pus în inima lor o foame și o sete de Cuvânt. Și mă rog să ne ascuți pofta de mâncare. Și mă rog mai ales ca Tu să ne oferi capacitatea de a digera și asimila Pâinea Vieții, pentru a ne putea hrăni. Al meu este privilegiul nemeritat, Părinte, de a frânge și împărți acea pâine și aleg să mă spăl pe mâini, să-mi spăl inima, să-mi spăl mintea, să-mi spăl limba, să-mi spăl toată ființa în sânge și în apa care curge din coasta lui Isus. Curăță-mă, părinte, te rog. Nu lăsa umanitatea mea să aromeze pâinea sau să o păteze. Te rog, protejează-mă de mine. Și dacă cineva primește o binecuvântare din această masă, vom ști cine primește meritul și lauda. Tu și Fiul tău, Pâinea Vieții Însuși, și nu bietul frângător de pâine pe care ai îndrăznit să-l folosești. Acordă această rugăciune Domnul meu, căci eu o cer în numele lui Isus și pentru numele Lui. Amin.

Am discutat rolul nostru de cooperare în formarea unui caracter asemănător lui Hristos. Care este partea noastră? Ne putem schimba din slavă în slavă? Nu, numai Duhul Sfânt poate. Dar asta nu înseamnă că nu avem nimic de făcut. Este **harul divin combinat cu efortul uman harnic, perseverent** – asta este necesar. **{CT 544.2}** Și acest efort trebuie să fie îndreptat către controlarea minții. Acum ”ce” din rolul de cooperare este în centrul atenției noastre: ”ce” trebuie să facem; ”cum” trebuie să facem asta va veni mai târziu. Și vă asigur că orice ne cere Dumnezeu să facem, El ne va permite să facem. Amin? Știi că este o asigurare atât de prețioasă că **toate poruncile Sale sunt ajutătoare. {COL 333.1}** De aceea trebuie să insist că **orice gând trebuie să-l facem rob ascultării de Hristos {2 Corinteni 10:5}** este într-adevăr posibilă pentru că El ne-a cerut să facem asta. Și chiar faptul că El ne-a cerut este o asigurare în sine că El ne va permite, amin? Da!

Nu avem un Dumnezeu atât de crud care să ne ceară să facem ceva pe care El nu este pe deplin pregătit să ne permită să facem prin harul Său. Controlarea consecventă și completă a activității minții până la aducerea fiecărui gând în robie ascultării lui Hristos este, prin har combinat cu efortul uman harnic și perseverent, o posibilitate. Este o posibilitate.

De fapt, este mai mult decât atât. Este o necesitate dacă vom fi pecetluiți. A fi pecetluit înseamnă a veni în locul în care noi, pentru dragostea lui Hristos, ne-am obișnuit să ne aducem gândurile în robie ascultării lui Hristos, încât am prefera să murim decât să transgresăm cu bună știință legea lui Dumnezeu, chiar și în intimitatea minții. Este un standard ridicat. Dar dragilor, îndrăznesc să susțin un standard mai mic decât cel pe care îl susține Cuvântul lui Dumnezeu pentru noi. Vă recunosc în mod liber că nu l-am atins și nici nu sunt perfect. Nu am atins acest standard. Dar vă asigur că pentru dragostea lui Hristos **alerg spre țintă. {Fil 3:14}** Ești cu mine? Să lăsăm standardul acolo sus. Și pentru dragostea lui Hristos și în puterea Duhului Sfânt, să alergăm spre țintă. **”Orice gând trebuie să-l facem rob ascultării de Hristos.”**

De ce este atât de important pentru noi să ne controlăm mintea? Ei bine, care sunt cele patru motive? Cele patru motive: numărul unu, trebuie să **controlăm inima, să o păzim mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieții. {Pr 4:23}** Tot ceea ce spunem și facem își are originea în gândurile și sentimentele noastre. Prin urmare, dacă ceea ce apare în domeniul comportamentului va fi pur și asemănător lui Hristos, ceea ce se întâmplă aici sus între urechea dreaptă și cea stângă trebuie să fie pur și asemănător lui Hristos. Corect?

În al doilea rând, trebuie să **păzim inima mai mult decât orice**, deoarece ceea ce se întâmplă în inimă ne face ceea ce suntem cu adevărat. **"Căci el este ca unul care își face socotelile în suflet."** {Pr 23:7}

Al treilea motiv pentru care trebuie să păzim inima mai mult decât orice este că, dacă nu, cine o va face? Satana.

Iar al patrulea motiv, la care ne aflăm în prezent, este pentru că **Dumnezeu se uită la inimă și vrea să-l ascultăm.** {1 Sam 16:7} Și am rămas fără timp în ultimul nostru studiu.

Ne uităm la natura spirituală a legii, ascultând acea predică remarcabilă a lui Hristos, Maestrul predicator, numită Predica de pe munte, unde El expunea natura spirituală a legii. Și El trebuia să facă acest lucru pentru că se adresează unei mulțimi de ipocriți neprihăniți care se obișnuiseră să trăiască în conformitate cu litera legii, dar căruia îi lipsiseră total trăirea în armonie cu spiritul legii. Tocmai de aceea, dragilor, aceiași conștiincioși păstrători ai Sabatului, erau atât de nerăbdători să scoată trupul Domnului Sabatului de pe cruce, astfel încât să nu încalce Sabatul! Vorbind despre lipsa întregului spirit al legii. Și vă rog să știți că suntem capabili de același grad de ipocrizie, nu-i așa? Nu ne-am gândi să fim angajați cu câștig în anumite ocupații, majoritatea dintre noi, în Sabatul zilei a șaptea, dar despre ce vorbim în mod liber? Haide acum, recunoaște cu mine: slujbele noastre și tot felul de lucruri lumești, de zi cu zi, în Sabat. **Din prisosul inimii vorbește gura.** {Mat 12:34, Lc 6:45} Și doar pentru că reușim să nu ne comportăm într-un mod nepotrivit, credem că păstrăm Sabatul.

Dar dragilor, noi ținem Sabatul între urechea dreaptă și cea stângă. Sau nu. Știi că îți spun adevărul. Suntem capabili de același tip de ipocrizie. Așa că Isus, care își propovăduia inima cărturarilor și fariseilor, încerca să-i ajute să recunoască faptul că este mai mult ascultarea legii decât simpla respectare a ei. De aceea El spune: **"Dacă neprihănirea voastră nu va întrece neprihănirea cărturarilor și a fariseilor, cu niciun chip nu veți intra în Împărăția cerurilor."** {Mat 5:20} Trebuie să aveți o sfințenie a inimii dacă aveți de gând să aveți o potrivire pentru cer. **"Fără sfințenie, nimeni nu îl va vedea pe Dumnezeu"**. {Evrei 12:14} Și dragilor, dacă nu credeți că noi, creștinii adventiști de ziua a șaptea, trebuie să ascultăm cu adevărat aceeași predică, atunci vă rog să vă gândiți din nou. Și noi avem o formă de evlavie ... numai ... de obicei. Și noi suntem deținători de scrisori profesionale, dar, în general, ne-a lipsit total spiritul. De aceea suntem călduți, facem toate lucrurile corecte, dar din motive greșite. Deci și noi trebuie să ascultăm natura spirituală a legii.

Ne-am uitat împreună la porunca care spune: **"Să nu ucizi"**. {Ex 20:13} Și am ajuns să recunoaștem că are jurisdicție nu numai asupra comportamentului nostru, ci asupra sentimentelor noastre cele mai interioare. **Oricine urăște pe fratele său este un ucigaș.** {1 Ioan 3:15} Dacă avem sentimente de mânie față de un frate, chiar dacă reușim să ne mușcăm limba și să nu-l numim prost, am încălcat legea care spune: **"Să nu ucizi"**, pentru că este spiritual. Și aici am rămas fără timp. Ceea ce trebuie să facem acum este ceva și mai inconfortabil. Și anume recunoașterea modului în care legea se aplică sentimentelor noastre ... gândurilor noastre, scuzați-mă, gândurilor noastre, precum și sentimentelor noastre. Gândurile noastre. Ce poruncă adresează Hristos pentru a ne ajuta să înțelegem acest lucru? A șaptea. Și dragilor, a șaptea este o problemă foarte gravă. Există multe încălcări ale celei de-a șaptea porunci. Ascultați ce spune Domnul, **Matei 5:27: "Ați auzit că s-a zis celor din vechime: 'Să nu preacurvești'.** ²⁸ **Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie ca s-o poftască a și preacurvit cu ea în inima lui."** Auzim asta, dragilor? Vedeți, când Isus a spus, citând porunca: **"Să nu preacurvești"**, {Ex 20:14} scribul, fariseul care reușise să-și păstreze comportamentul în conformitate cu litera legii, a făcut o analiză rapidă și se întreba: "Am făcut vreodată fapta? Nu, sunt neprihănit." Atunci ce continuă Isus să spună? **"Dar Eu vă spun că oricine se uită la**

o femeie ca s-o poftescă a și preacurvit cu ea în inima lui." {Mat 5:28} Acum, surori dragi, binecuvântați-vă inimile, va trebui să faceți o cerere. Trebuie să vorbesc cu frații mei acum.

Cereți ajutorul Duhului Sfânt pentru a vă aplica propria experiență. Acest lucru se adresează în mod evident bărbaților. Fraților, recunoașteți că voi și cu mine suntem capabili să încălcăm legea care spune: **"Să nu preacurvești"**, doar în intimitatea imaginației? Vezi asta? Știți, acesta este ceva care, în general, nu este recunoscut. Îmi amintesc o dată, de exemplu, că stăteam lângă niște tineri, asta a fost acum mulți ani când eram tânăr și ... era de fapt la o întâlnire de tabără. Și era o femeie îmbrăcată sumar, care mergea și se uitau cu poftă. Și în timp ce ea se îndepărta, unul dintre ei a observat că nu participam. Și mi-a spus: "A, haide, Steve, n-are nimic dacă te uiți". E adevărat? Dar vedeți, o mulțime de oameni cred asta. De ce? Pentru că ei cred că, atâta timp cât nu fac fapta, nu au păcătuit. Dar ce spune Isus? **"Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie ca s-o poftescă a și preacurvit cu ea în inima lui."**

Nu există nici un rău în a privi? Frate, soră, gândește-te la asta, te rog. Vedeți, legea este spirituală. Atunci are jurisdicție asupra a ceea ce se întâmplă în domeniul privat al imaginației tale. De aceea, puteți încălca legea care spune: **"Să nu preacurvești"**, numai în fanteziile tale. Suntem cu toții împreună în această privință? Nu vă feriți de asta. **Patriarhi și profeți, pagina 308: ", Să nu preacurvești." Această poruncă interzice nu numai faptele murdare, ci chiar și gândurile și dorințele senzuale, precum orice practică ce tinde să le ațâțe.**" Pauză: trebuie să ne ocupăm puțin de asta. Și acest lucru nu este confortabil. Nu-mi place acest lucru, dar sunt convins că trebuie să-l adresez, așa că vă rog să-mi permiteți. Această poruncă interzice nu numai faptele murdare, ci și gândurile și dorințele senzuale, sau orice practică care tinde să le ațâțe. Există anumite practici care tind să ațâțe gândurile și dorințele senzuale, nu-i așa?

Dragi surori, poate că aici vă încadrați. Mă adresez vouă cu amabilitate, ca frate care vă iubește. Și fraților, nu mă lăsați aici, singur, în asta. Este posibil ca surorile noastre să se îmbrace și să acționeze într-un mod, fraților, care tinde să ațâțe gândurile și dorințele senzuale? Este? Da, cu siguranță este ... Cu siguranță este. Vedeți, surori, bărbații sunt foarte orientați vizual, mai mult decât voi. Și sunt foarte ușor stimulați vizual. Și dacă te îmbraci și acționezi într-un mod care stimulează dorințele senzuale la un om, te rog să știi, te rog să știi că în fața lui Dumnezeu și în cărțile de evidență ale cerului, ești la fel de vinovat că ai comis adulter ca și el, în fanteziile minții lui. Și mă îngrijorez pentru o mulțime de surori dragi care vor trebui să facă față unui lung record de adulter, când poate că nu au făcut niciodată actul, dar din cauza modului în care s-au îmbrăcat și s-au comportat, au încălcat legea care spune **"Să nu preacurvești"**. Dragi surori, vă spun asta pentru că vă iubesc. Unii dintre voi nu știți mai bine. Dar ceea ce înspăimântător este că unii dintre voi știu și o fac oricum, pentru că vă place acest tip de atenție ... Dumnezeu să vă ajute.

Sau orice act, sau orice - care este cuvântul? **"... sau orice practică care tinde să-i ațâțe."** Dragii mei prieteni, care sunt implicațiile aici în ceea ce privește întreaga industrie masivă a pornografiei? Pornografia are tendința de a ațâța gândurile și dorințele senzuale? Nu-i așa? Desigur, despre asta e vorba. Care sunt implicațiile acestui lucru în ceea ce privește, probabil, obiceiul personal cel mai universal și mortal că rasa umană este în robie la, cunoscut sub numele de masturbare. Care sunt implicațiile acolo? Nu este aceasta încălcarea legii care spune: **"Să nu preacurvești"**? Sigur că da. Știi că, dacă ești sincer sau obiectiv cu tine însuși, cunoscând natura spirituală a legii. Fratele meu, sora mea, te rog, te rog recunoaște că, deși nimeni altcineva nu știe ce faci, Dumnezeu știe. Și va trebui să te confrunți cu o înregistrare absolut precisă a fiecărui gând senzual și să acționezi în ziua judecății. Te implor, cât mai e timp, primește iertare și victorie. Amin? Pentru binele tău te implor, nu te păcăli de data asta. Nu te păcăli singur de data asta. Este absolut înfricoșător pentru mine cât de accesibilă este pornografia pe Internet. Iar industria pornografiei generează mai multe fonduri decât orice altă industrie. Dacă vreunul dintre voi e prins în asta, vă rog... Lasă-l pe Isus Hristos prin sângele

Său și prin Spiritul Său să te elibereze. Vă rog, există libertate; puteți depăși! Dar va fi nevoie de efort sârguincios combinat cu harul divin. Dar poți, trebuie să învingi. **”Binecuvântați sunt cei cu inima curată, căci ei îl vor vedea pe Dumnezeu.”** {Mat 5:8} Nu poți să ai inima pură dacă ești implicat în această practică, sub nicio formă. Și nu vei fi potrivit să ți se încredințeze cetățenia în rai și viața veșnică. Cum pot vorbi mai clar de atât? Trebuie să **păzim inima mai mult decât orice**, pentru că în inimă caută Dumnezeu supunere.

Acum, unii dintre voi ar putea spune, ”Ei bine, stai puțin, stai puțin! Asta înseamnă că de fiecare dată când am un gând rău am păcătuit?” Nu, pentru că nu e un păcat să fii ispitit; și ispita implică întotdeauna gândurile tale. Urmărești asta? Dar punctul cheie este ceea ce tu și cu mine facem cu acel gând care determină dacă devine sau nu păcat, sau rămâne doar ispita pe care tu, prin harul lui Dumnezeu, o vei birui. Urmărești asta? Și ceea ce trebuie să studiez cu mare atenție și sistematic cu voi la o lecție ulterioară, este exact ceea ce face ca ispita să devină păcat. Cei mai mulți oameni cred că ispita nu devine păcat până când nu faci fapta. Așa stau lucrurile? Cel mai categoric nu.

Evident, Isus spune, **”Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie ca s-o poftască a și preacurvit cu ea în inima lui.”** Tu ai făcut fapta? Nu. Dar ai încălcat legea care spune: **”Să nu preacurvești.”** Deci, din nou, aceasta ne face să ne întrebăm ce anume cauzează ispita să devină păcat. Și vom aborda această problemă mai târziu. Dar deocamdată doar pentru a clarifica acest lucru, permiteți-mi să citesc o declarație și voi sublinia punctele cheie care sper că vor clarifica în ce moment și prin ce mijloace ispita devine de fapt păcat. Declarația se găsește în **Mărturii, Volumul 2, pagina 561**. Ascultă cu atenție. **”Tu trebuie să-ți stăpânești gândurile. Aceasta nu va fi o sarcină ușoară; n-o vei putea îndeplini fără un efort intens și chiar sever.”** Cum sună? **”Păzește-ți inima mai mult decât orice!”** {Prov 4:23} **”... n-o vei putea îndeplini fără un efort intens și chiar sever. Totuși, Dumnezeu îți cere acest lucru; aceasta este o datorie care apasă asupra oricărei ființe responsabile. Ești responsabilă față de Dumnezeu pentru gândurile tale. Dacă te lași în voia imaginațiilor amăgitoare, permițând minții să stăruie asupra subiectelor care nu sunt curate, tu ești, într-o anumită măsură, tot așa de vinovată înaintea lui Dumnezeu ca și când gândurile tale ar fi fost puse în practică. Tot ceea ce împiedică fapta este lipsa ocaziei.”** Vezi cum funcționează asta? Aceasta este ceea ce determină dacă sunteți sau nu doar ispitiți, sau dacă ați păcătuit sau nu.

”Dacă te lași în voia imaginațiilor amăgitoare, permițând minții să stăruie asupra subiectelor care nu sunt curate, tu ești, într-o anumită măsură, tot așa de vinovată înaintea lui Dumnezeu ca și când gândurile tale ar fi fost puse în practică. Tot ceea ce împiedică fapta este lipsa ocaziei.” Când avem un gând rău, un gând impur, dacă instant îl respingem, am păcătuit? Nu, am învins ispita. Dar dragilor, dacă îi permițezi să rămână în mintea voastră, și vă gândiți la ea, în ochii lui Dumnezeu ați păcătuit... Te rog să știi asta. Nu e de mirare ce spune Isaia 55:7 și următoarele: **”Să se lase cel rău de calea lui și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui,”** Rețineți: Care este singurul mod prin care ne vom schimba? ... comportamentul nostru? Schimbându-ne ce? Gândurile noastre! **”Să se lase cel rău de calea lui și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeul Nostru, care nu obosește iertând.”** Amin? **”El nu obosește iertând,”** dar trebuie să te duci la El și să ceri asta, și victoria, de asemenea. **Versetul 8: ”Căci gândurile Mele nu sunt gândurile voastre și căile voastre nu sunt căile Mele, zice Domnul. ⁹ Ci cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât sunt de sus căile Mele față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre.”**

Dumnezeu să ne ajute să gândim ca Hristos, ca să avem căile Lui în viața noastră. La asta se referă David când spune **”Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!”** {Ps 119:11} În inimă, acolo pierdem sau câștigăm bătălia împotriva ispitei. Între urechea dreaptă și cea stângă, prieteni.

Mărturii, Volumul 8, pagina 314: ”Inimile noastre trebuie educate spre a fi statornice în Dumnezeu. E nevoie să ne formăm obiceiuri de cugetare, care să ne facă în stare să ne împotrivim ispitei. Trebuie să învățăm să privim în sus. Principiile Cuvântului lui Dumnezeu – principii înalte cât cerul, principii care cuprind veșnicia – trebuie înțelese în raportul lor cu viața noastră zilnică. Fiecare faptă, fiecare cuvânt, fiecare gând trebuie să fie în acord cu aceste principii.” E un standard înalt, nu-i așa? Dragilor, să analizăm această afirmație. **”Inimile noastre trebuie educate spre a fi statornice în Dumnezeu.”**

Spune-mi, primești o educație peste noapte? Nu, este nevoie de timp pentru a obține o educație. Și nu vă întreb în această după-amiază dacă aveți sau nu diplomă, dacă ați absolvit sau nu în acest proces educațional. Dar te întreb dacă ești sau nu înscris la școala asta. Vezi tu, asta e **școala lui Hristos. {CT 51.1}** Aici învățăm să luptăm și să câștigăm bătălia spirituală pentru a ne controla mintea. Majoritatea creștinilor nici măcar nu sunt înscriși în această școală. Mă auzi? Majoritatea creștinilor sunt pur și simplu înscriși în școala de controlarea comportamentului. La fel ca restul lumii, încercând să nu aibă un comportament inadecvat, astfel încât acestea să nu le păteze reputația, sau să aibă probleme. Dar asta nu e școala la care ar trebui să fie înscris creștinul. Amin? Trebuie să fim înscriși în școala lui Hristos unde învățăm să controlăm gândurile și sentimentele. Învață să îți controlezi mintea. Ești în școala asta? Măcar te-ai înscris? Asta te întreb.

Și care este obiectivul acestei educații? Este pentru a ne ajuta să venim în locul unde principiile Cuvântului lui Dumnezeu... Iată cuvântul nostru din nou, principii. Îți amintești, am studiat despre asta mai devreme? Principii, asta scrie Duhul Sfânt pe inimile noastre. Acest lucru este ceva mai fundamental decât lucrurile pe care trebuie sau nu trebuie să le facem. Este legea de bază a lui Dumnezeu, principiul guvernării lui Dumnezeu că acestea sunt pur și simplu aplicații practice. **”Principiile Cuvântului lui Dumnezeu – principii înalte cât cerul, principii care cuprind veșnicia – trebuie înțelese în raportul lor cu viața noastră zilnică. Fiecare faptă, fiecare cuvânt, fiecare gând trebuie să fie în acord cu aceste principii.”** Chiar e biblic? Acesta este standardul la care Biblia ne îndeamnă să ajungem? Absolut, prietenii mei, absolut. Am mai menționat, dar să citim împreună acum. E în 2 Corinteni 10:5. **2 Corinteni, 10:5:** Ce trebuie să facem? **”... răsturnăm izvodirile minții și orice înălțime care se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu”** și ce altceva? **”... orice gând îl facem rob ascultării de Hristos.”** Da, este biblic, este standardul lui Dumnezeu. Te rog, nu te mulțumi cu un standard mai scăzut, te implor. **”... orice gând îl facem rob ascultării de Hristos.”**

Acum, dragilor, am o întrebare, o întrebare vitală de tranziție. Urmează-mă. Este posibil pentru noi să facem asta? Permiteți-mi să vă dau mai mult curaj să răspundeți la această întrebare. Este posibil ca omul natural să facă asta? {Nu} Nu, cel mai categoric, nu. De fapt, ascultă-mă: Nu numai că este imposibil ca omul natural să facă fiecare gând rob ascultării de Hristos, este imposibil ca omul natural să facă chiar și un singur gând rob ascultării de Hristos. Unul! Pe ce bază spun asta? Din nou, pe baza Scripturii. **Romani 8:7.** Ce spune despre omul natural? ... și despre inima naturală? **”umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu și nici nu poate să se supună.”** Vă rog să înțelegeți ce vă spune Pavel aici. Mintea carnală e incapabilă să se controleze singură prin spiritul legii. Nu o poate face.

Acum ai grijă, totuși. Ce poate face dacă motivația proprie este suficientă? Ce poate face? Îți poate controla comportamentul prin litera legii. Dar nu se poate controla prin spiritul legii. Și chiar acolo, chiar acolo se află capacitatea sa remarcabilă de a ne păcăli, de a ne înșela în gândirea că suntem ceva ce nu suntem. Ai auzit ce am spus acolo? Vezi tu, ”inima este înșelătoare și foarte rea.” Dar este capabilă să-și deghizeze răutatea cu var, comportament care respectă litera legii. De aceea nu e nici sigur și nici înțelept să evaluăm legitimitatea, autenticitatea experienței noastre creștine printr-o analiză a comportamentului nostru, nu-i așa?

Niciodată în siguranță... Niciodată în siguranță. În conformitate cu Lecția 19, a patra declarație în jos, **Semnele timpurilor, 23 mai 1895: ”Carnal,”** între paranteze, nu a mea, ci Spiritul Profetiei: **”Mintea carnală [sau naturală*] este dușmănie împotriva lui Dumnezeu; căci ea nu este supusă legii lui Dumnezeu și nici nu poate fi.”** Am căutat cuvântul natural doar pentru a înțelege mai bine de ce inspirația a pus acest cuvânt acolo pentru a ne ajuta să înțelegem mai bine ce înseamnă carnal. **”*Natural: de natura sau constituția cuiva; înăscută; existente în natura cuiva, care nu sunt dobândite, ci înăscute.”** Avem ca un drept din naștere, înăscută în noi o ură față de Dumnezeu și o răzvrătire absolută, incorigibilă împotriva legii Sale. Asta e moștenirea noastră naturală, prieteni. Așa ne naștem prin natură. Eu spun laudă lui Dumnezeu că ne putem naște din nou, ce spui? {Amin} Dar inima pe care o primim ca moștenire naturală, este tiranizată de spirit, lege, principiul egoismului. Tocmai de aceea este incapabilă să se supună spiritului, legii iubirii... Incapabilă. Omul natural îl urăște pe Dumnezeu și neprihănirea și îl iubește pe Satana și păcatul.

Unii dintre voi ar putea spune, *”Ei bine, haide, cred că e prea mult ce zici. Cunosco câțiva oameni care nu pretind că sunt creștini, dar niciodată nu ar spune că îl urăsc pe Dumnezeu.”* Lucrează cu mine la asta. Dacă acum două mii de ani, ați fi venit la cărturari și farisei și i-ați fi întrebat ce simt despre Mesia care urma să vină, ce ar fi spus? *”Oh, ne place această perspectivă. Așteptăm cu nerăbdare. Abia așteptăm să vină.”* Dacă le-ai fi spus că îl urăsc pe Mesia, ce ar fi spus? *”Ești nebun.”* Te-ar fi ucis cu pietre pe loc. *”Îl iubim pe Mesia.”* Dar când El chiar a venit ce i-au făcut? L-au ucis. Ce se întâmplă acolo? Auto-înșelăciune. Vezi tu, inima carnală vine cu un Dumnezeu carnal și apoi îl iubește pe Acel Dumnezeu. Exact asta au făcut cărturarii și fariseii din vechime. Ei au venit cu un Mesia carnal care ar îndeplini planurile lor egoiste. Și să îi facă superiori față de restul lumii, să rupă robia guvernării romane, să-i facă să fie respectați de întreaga lume. Acesta e Mesia pe care l-au iubit. Dar când a venit cel adevărat, l-au ucis. Și știți ce mă sperie? ...faptul că mulți dintre noi facem același lucru.

Am inventat un salvator carnal, iar el este foarte popular pentru mintea carnală. Pentru că te face sănătos, prosper. El satisface toate nevoile tale; El te protejează. Te face fericit, fericit, fericit. Și el, desigur, nu ți-ar cere niciodată să te negi pe tine însuși. Și acesta este zeul de care atât de mulți din creștinătate sunt îndrăgostiți. Și tocmai de aceea, ascultă-mă, Satana îl va persona cu atâta succes pe Isus Hristos. Ai auzit ce ți-am spus? Pentru că ei caută acest tip de Mesia. Fratele meu, sora mea, te rog să nu te lași păcălit în această problemă. Omul natural nu poate decât să-L urască pe Dumnezeu. Dar, de asemenea, poate să ia curajul să experimentăm o schimbare supranaturală, care ne va permite să iubim pe Dumnezeu cu toată inima noastră, sufletul, mintea și puterea. Adevăratul Dumnezeu, adevăratul Dumnezeu. Asta face posibilă noua inimă. Dar, ascultă-mă acum: înainte de a avea vreodată această inimă nouă, trebuie să o cerem. Poate Dumnezeu să ne dea ceva fără ca noi să cerem asta? Nu, fără a ne încălca liberul arbitru. De aceea, întreaga economie a cerului funcționează pe principiul simplu, **”Cere și ți se va da.” {Mat 7:7}** Nu-l poți câștiga, dar trebuie să-l ceri pentru că oricât de mult vrea Dumnezeu să ți-l dea, El nu te poate forța. Trebuie să ceri să ți-o dea fără să-ți încălce liberul arbitru. Suntem împreună în asta?

Dar aici e problema. Nu o vom cere decât dacă ne recunoaștem nevoia de ea. Are vreo logică? Ce ne ajută să ne recunoaștem nevoia de inimă nouă? Este legea lui Dumnezeu discernată spiritual. Lucrează cu mine la asta. E foarte important să înțelegem... Vă rog. Această inimă carnală care îl urăște pe Dumnezeu și este incapabilă să se supună spiritului legii. Țineți minte, este capabil de a supune comportamentul tău la litera legii. Observați cum acest lucru este adus în mod clar în **Review and Herald, 11 aprilie 1893, în partea de jos a paginii 40: ”Este dincolo de puterea omului de a-L mulțumi pe Dumnezeu în afară de Hristos. S-ar putea să facem rezoluții și promisiuni, dar inima carnală ne învinge toate intențiile bune.**

Putem controla comportamentul nostru exterior... dar nu putem schimba inima.” Observi capacitatea înspăimântătoare a inimii carnale de a te păcăli să crezi că ești ceva ce nu ești?

Calea către Hristos, pagina 18: ”Este imposibil să scăpăm prin noi înșine, din prăpastia păcatului în care ne-am afundat. Inimile noastre sunt rele și nu le putem schimba. „Cum ar putea să iasă dintr-o ființă necurată un om curat? Nu poate să iasă niciunul”. Căci „umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu și nici nu poate să se supună” Iov 4:4 și Romani 8:7” Acum ascultați: ”Educația, cultura, exercitarea voinței, eforturile omenești: toate acestea au sfera lor de acțiune, dar aici ele sunt cu totul fără putere.” Dar ce pot face? Ascultați: ”Ele pot produce o corectă comportare exterioară, dar nu pot schimba inima; ele nu pot curăța izvoarele vieții. Trebuie să existe o putere care să lucreze dinăuntru, o nouă viață de sus, mai înainte ca oamenii să poată fi schimbați de la păcat la sfințenie. Această putere este Hristos. Numai harul Său poate să învioreze puterile fără viață ale sufletului și să-l atragă spre Dumnezeu, spre sfințire.” Dragilor, vreau acea putere în viața mea. Sunteți cu mine? Avem nevoie disperată de acea putere care poate fi a noastră când vom primi o inimă nouă.

Dar, din nou, nu vom primi o inimă nouă dacă nu o cerem. Și nu o vom cere decât dacă recunoaștem nevoia de ea. Iar pentru aceia dintre noi care, cu suficientă motivație de sine, se comportă remarcabil de bine mai ales în comparație cu alții, suntem foarte predispuși să fim păcăliți în ceea ce privește nevoia noastră disperată. Mă auzi? De fapt, cu cât mai multă lumină emană cineva, cu atât e mai predispus să fie păcălit că reprezintă ceva ce nu e. **Saul din Tars, prin faptele legii e fără prihană. {Phil 3:6}**, pentru că el a avut o înțelegere largă a ceea ce a constituit un comportament adecvat. Și pentru că viața lui era în conformitate cu această înțelegere, el s-a crezut neprihănit. S-a crezut drept. Și suntem predispuși să facem același lucru. **Proverbe 16:2**, rețineți: ”**Toate căile omului sunt curate în ochii lui, dar Cel ce cercetează duhurile este Domnul.**” Să ne gândim la asta. De ce sunt căile omului curate în ochii lui? Pentru că el pur și simplu evaluează acest comportament pe baza literei legii. ”Căi”, asta înseamnă comportament. Și pentru că comportamentul lui este în conformitate cu litera legii, el crede că este **curat, bogat, s-a îmbogățit și nu duce lipsă de nimic. {Apoc 3:17}** ”**Dar Cel ce cercetează duhurile este Domnul.**” Cum adică? Motivele din spatele comportamentului. Amin? Și noi trebuie să testăm motivele. Și noi trebuie să testăm motivele. **Trebuie să ne examinăm pe noi înșine.*** Dragi colegi laodiceeni, e imperativ să facem asta. Scriptura spune: ”**Pe voi înșivă încercați-vă dacă sunteți în credință.**” {2 Cor 13:5} Și într-adevăr este mai adecvat și mai necesar să facem asta pentru că trăim în ziua atipică a ispășirii. Ce făceau copiii lui Israel în Ziua tipică a ispășirii? Ei posteau, se rugau și își controlau inimile pentru a vedea dacă sufletele lor sunt în regulă. În Ziua atipică a ispășirii, nu credeți că ar fi potrivit să facem același lucru? Da, într-adevăr, prietenii mei.

Și totuși, foarte puțin se face. Iată o rugăciune pe care vreau să o recomand în această evanghelizare în care vă încurajez să vă implicați. **Psalmul 139:23 și 24:** ”**Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima! Încearcă-mă și cunoaște-mi gândurile! Vezi dacă sunt pe o cale rea și du-mă pe calea veșniciei!**” Ce îl roagă David pe Domnul? Să-l ajute să privească dincolo de comportament. Să privească dincolo de stilul de viață extern și să evalueze motivele, și gândurile și dorințele din spatele acestora. Și dragii mei colegi laodiceeni, trebuie să sperăm și noi la o astfel de rugăciune. Amin? Și vă rog să înțelegeți că, din moment ce **lucrurile spirituale sunt doar cu discernământ spiritual**, și din moment ce cântărirea spiritelor necesită discernământ spiritual, va trebui să te rogi ca Dumnezeu **să-ți ungă ochii cu doctorie pentru ochi... doctorie pentru ochi. {Apoc 3:18}** Vezi tu, putem fi păcăliți și orbiți de morminte vopsite. Și dacă nu aveți discernământ spiritual, s-ar putea să vă păcăliți gândindu-vă că comportamentul vostru este bun iar voi sunteți neprihăniți. Dar prietenii mei, cântăriți

spiritul din spatele ei. Rugați-L pe Dumnezeu să vă unghieze ochii cu doctorie și să vă ajute să recunoașteți nu doar ceea ce faceți, ci și de ce o faceți. Care e motivul? Care e motivul? Și în această auto-examinare, vă rog, rugați Duhul Sfânt să vă dea energie și să vă îndrume conștiința.

Ascultă, **Proverbe 20:27: ”Suflarea omului este o lumină a Domnului, care pătrunde până în fundul măruntaielor.”** Foarte interesant... lucrează cu mine la asta. ”Suflarea omului” ce-i asta? Aceasta este cea mai înaltă facultate a minții omului, care este mai ales conștiința lui, acea voce prin care Dumnezeu îi poate comunica voința Sa. Și acest spirit al omului este lampa, este lanterna cu care vom putea să privim înăuntru și să descoperim tot ce trebuie descoperit. Dar dragilor, această lanternă trebuie dată lui Isus, pentru ca El să pună bateriile Duhului Sfânt în ea. Și trebuie să fie îndrumată de Cuvânt pentru a ne expune tot ce trebuie expus. Urmărești asta? Altfel lampa conștiinței omului nu va funcționa. Așa că dă-i lampa lui Isus. Lasă-L să-l energizeze cu Spiritul Său și lasă-L să-l îndrume cu Cuvântul Său și te va ajuta să descoperi tot ce trebuie descoperit în adâncimile interioare ale minții și inimii tale.

Acum, în această auto-examinare, vă rog să învățați să folosiți Cuvântul lui Dumnezeu, dar folosiți-l discernat spiritual, dragii mei prieteni. **Evrei 4:12: ”Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.”** Vezi tu, atunci când Cuvântul este discernat spiritual, este o sabie ascuțită care va tăia până în miezul ființei, gândurilor tale, și chiar intențiile inimii, care sunt motivele tale. Dar dacă Cuvântul nu este discernat spiritual, este doar un cuțit de unt, și te va face să te simți bine în legătură cu tine. Asigură-te că are tăișul ascuțit. Și apoi să fii dispus să-ți supui inima unei operații pe cord deschis. Maestrul Medic este atât de priceput. Nu va provoca dureri inutile, îți promit. Dar El, lasă-mă să te avertizez, îți va expune tot ce trebuie expus. Dar când o va face, nu-l urî. Fugiți la cruce, primiți iertarea Sa și, prin harul Său, biruiți-o. Și vă rog să faceți asta cât mai e timp. Nu amânați. Examinați-vă; căutați-vă inimile. E în armonie cu sufletul tău? Asta e întrebarea. Trebuie să luăm o pauză. Să ne ridicăm pentru rugăciune.

Tată din Cer, te rog continuă să ne ajuți să înțelegem cum putem ajunge să avem o inimă nouă. Trebuie să ne recunoaștem nevoia dacă vrem să o cerem. Și prin lumina Cuvântului Tău și raza penetrantă a legii Tale, cu discernământ spiritual strălucind în miezul ființei noastre, putem descoperi orice ipocrizie. Și ajută-ne să-l descoperim acum, în timp ce încă putem fugi la cruce și să cerem o inimă nouă. Aceasta este rugăciunea mea în numele lui Isus. Amin.

.....

*** Păziți cu gelozie orele pentru rugăciune și auto-examinare.** Pune deoparte câte puțin timp în fiecare zi pentru a studia Scripturile și comuniunea cu Dumnezeu. Astfel, veți obține puterea spirituală și veți crește în har și în favoare cu Dumnezeu. El singur ne poate îndrepta gândurile. El singur ne poate da aspirații nobile, și ne poate modela caracterele după similitudinea divină. Dacă ne apropiem de El în rugăciune sinceră, El ne va umple inimile cu scopuri înalte și sfinte și cu o dorință profundă și sinceră de puritate și de curățenie a gândirii. {RH, 10 noiembrie 1910 par. 14}